

Van persoonlijkheid naar dementie

Van persoonlijkheid naar dementie

Mirjam Foekema

Schrijfster: Mirjam Foekema
Cover ontwerp + foto achterzijde: Richard de Heus
Foto voorzijde: Cathy Fotografie
ISBN: 9789402180008
© Mirjam Foekema

Inhoud

Inhoud	5
Voorwoord 1	7
Voorwoord 2	9
1. De levensgeschiedenis van Roy	13
2. Leven met diagnose dementie thuis	29
3. Opname in het verzorgingshuis	81
4. Overplaatsing naar een gesloten afdeling	163
5. Het laatste stukje	209
Met dank aan	237

Voorwoord 1

Allereerst wil ik de auteur bedanken voor het mogelijk maken van dit boek.

Vervolgens bedank ik mijn dochter voor alle steun door de jaren heen en het regelen van zaken op momenten dat ik niet in staat was om dit te doen. De toewijding aan haar vader, ook op momenten dat dit wel eens voor problemen in haar persoonlijke leven zorgde.

Dank aan alle lieve personen, met het hart op de juiste plaats, die voor hem gezorgd en hem verzorgd hebben.

Tijdens de geboorte van dit boek zijn heel veel momenten de revue gepasseerd en het wederom benoemen van diverse voorvallen hebben ook voor een stuk verwerking gezorgd. Sommige momenten blijven levendig in mijn herinnering aanwezig en lijken heel erg kort geleden gebeurd te zijn. Andere momenten lijken een eeuwigheid geleden.

Het grootste verdriet vanaf het moment van de diagnose en het onvermijdelijke einde was voor mij het verlies van de persoonlijkheid van mijn man.

Een man van de wereld, superintelligent, de interesse en mededogen voor zijn medemens, zijn liefde voor en trots op zijn kind, kleinkind en mijzelf, zijn humor en flauwe grappen die we tot vervelens toe aan hoorden of de ongepaste momenten waarop hij ons de slappe lach bezorgde.

Ook het machteloos toe moeten zien hoe iemand al zijn vrijheden op moet geven, het niet meer mogen en kunnen nemen van eigen beslissingen. Het besef van verlies van vrienden, op momenten dat hij helder was, en hij vroeg of er wel eens iemand was die naar hem vroeg. De steeds terugkerende vraag of hij met me mee naar huis mocht tijdens mijn bezoeken en hier negatief op moeten antwoorden.

Dankbaar

Door ons grote leeftijdsverschil heb ik heel veel van hem geleerd en ik ben dankbaar dat hij een deel van mijn leven uitgemaakt heeft en eigenlijk nog steeds uitmaakt op heel veel momenten.

Dankbaar voor de twinkeling in zijn ogen als hij zijn kleinzoon en dochter zag.

Dankbaar voor de momenten waarop hij soms mijn hand pakte en zei: *'It's going to be alright, don't worry.'* Mij troost biedend in plaats van andersom.

Dankbaar voor de onverwoestbare band, mede door dit hele proces, tussen mijn dochter en mij.

Dankbaar voor de wetenschap dat hij nu geen pijn meer hoeft te doorstaan, zowel fysiek als mentaal.

One day we shall meet again and until then I will always love you.

Carine

Voorwoord 2

Een passie voor het werken met mensen met dementie. Een overtuiging, een visie, een missie. Eigenlijk een grote wens. Hoe mooi zou het zijn als er iets meer begrip zou komen voor mensen met dementie en hun omgeving?

Dit boek is géén biografie; het is gebaseerd op het leven van een man waar ik jaren voor heb mogen zorgen. Roy, de hoofdpersoon uit dit boek, staat symbool voor alle mensen met dementie waar ik begrip voor zoek. Een charmante, sociale maar vooral een ondeugende, humoristische man met een geheel eigen persoonlijkheid. Een persoonlijkheid die uiteindelijk totaal verdwenen lijkt te zijn door de ziekte dementie.

De liefde van familie voor Roy geeft bij hen een behoefte aan kennis over dementie. Er ontstaat een zoektocht naar feiten, symptomen, gevolgen, behandelingen, benaderingswijzen, enzovoort en vooral ook een zoektocht naar omgang met de emoties van alle betrokkenen. Het kunnen beschikken over deze kennis geeft meer begrip voor het gedrag van Roy. Het gedrag wordt plaatsbaar in het ziektebeeld en kan zo worden losgemaakt van de persoonlijkheid die hij ooit was.

Tijdens de aanvullende opleiding Gespecialiseerd Verzorgende Psychogeriatric (GVP) is het idee ontstaan om voorlichting te geven over dementie in een speciale vorm. De voorlichting moest niet alleen voor iedereen toegankelijk en begrijpelijk zijn, maar vooral ook voelbaar. Wat doet dementie met je? Een metafoor om uit te leggen wat dementie met je doet is een boekenplank. Gedurende het leven worden er steeds mooie dagboeken bij geschreven. Zo groeit de boekenplank met mooie herinneringen en ook minder mooie herinneringen. Op deze manier wordt de boekenplank gevuld met allemaal boeken. Als opeens de diagnose dementie volgt verdwijnen de

boeken langzaam maar zeker van deze boekenplank. De laatst geschreven boeken eerst. Mensen met dementie gaan meestal steeds verder terug in de tijd. Hierbij worden gebeurtenissen en herinneringen langzaam vergeten, totdat er uiteindelijk niets meer over is.

Niet alle beschreven voorvallen zijn Roy en zijn familie daadwerkelijk overkomen. Hun levensverhaal is aangevuld met ervaringen uit het verzorgingshuis en daarbuiten.

Mirjam Foekema

Zomaar iemand...

Zomaar een man van 73 jaar,
zomaar iemands echtgenoot,
zomaar iemands vader, zomaar iemands opa,
zomaar de buurman of zomaar een goede vriend.
Zomaar iemand uit iemands leven!

Hij is zo anders dan anders.
Hij lijkt helemaal niet meer zichzelf te zijn.
Hij verandert zo erg en het gaat allemaal zo snel!
Hij heeft een vorm van dementie.
Hij heeft onder andere frontotemporale dementie.

Wat gebeurt er met hem?
Wat betekent dat voor zijn leven?
Wat gebeurt er met zijn omgeving?
Wat betekent dit voor hun leven?
Het ziekteproces is niet te stoppen of om te keren.
Hoe kunnen we hem zo goed mogelijk helpen?
Hoe gaan we hier zelf mee om?

Hoe geven we hem, ondanks FTD, nog een menswaardig
bestaan?

1. De levensgeschiedenis van Roy

Ouderlijk huis in Devon

In het zuidwesten van Engeland ligt het plaatsje Devon. Devon, ook wel Devonshire genoemd, is een graafschap. Dit gedeelte van Engeland is vanwege haar mooie landschappen en prachtige kustgebieden een van de meest geliefde plaatsen voor toeristen om te verblijven.

Devon grenst in het westen aan Cornwall en in het oosten aan de graafschappen Somerset en Dorset. Het is het enige Engelse graafschap dat twee gescheiden kustlijnen heeft. In het noorden grenst het aan het kanaal van Bristol, in het zuiden aan het Kanaal. Het landschap van Devon kan worden omschreven als romantisch. Fijne badplaatsen, romantische kuststadjes, kleine vissersdorpjes en kilometers aan wandelpaden langs de zee en over de kliffen. Het is aantrekkelijk door het relatief zachte klimaat waarin zelfs subtropische plantengroei voorkomt. In dit mooie deel van Engeland staat het ouderlijk huis van Roy.

Roy is geboren op 25 januari 1941. Hij is het eerste kind in een typisch Engels gezin. Zijn vader werkte bij een platenmaatschappij en zijn moeder zorgde voor de kinderen. Eerst alleen voor Roy. Zes jaar later ook voor Roys jongere zusje. Of je nu in Nederland of in Engeland opgroeit, sommige dingen in de opvoeding zijn overal hetzelfde. Neem nu bijvoorbeeld het staand plassen bij jongens. Al vroeg in de opvoeding bij de zindelijkheidstraining wordt jongens geleerd staand te plassen. Heel normaal, zou je denken. Dat is het ook! Echter zal dit bij Roy absoluut de rode draad in zijn latere leven zijn. Staand plassen blijft een ding.

Van school tot beroep

Een strenge, rechtvaardige opvoeding maakt dat er veel respect is voor beide ouders. Vanaf vijf jaar gaan de kinderen in Engeland naar het basisonderwijs. Zo ook voor Roy. Net als in Nederland wordt een school voor het kind zorgvuldig uitgezocht. Een groot verschil met het Nederlandse systeem is

dat alle kinderen gekleed in traditioneel uniform naar school gaan. Als Roy op school zit verzorgt zijn moeder daar een warme lunch. Dit is in Engeland gebruikelijk.

Als jong kind hield hij erg van shows opvoeren. Hij ontpopte zich, zo klein als hij was, als de clown van de klas. De ondeugendheid was van zijn gezicht af te lezen. Hij was niet op zijn mondje gevallen en had de lachers op zijn hand. Lekker letterlijk: actie en reactie op wat andere zeggen! Altijd het laatste woord willen hebben zonder dat dit hinderlijk was. Roy kwam met zijn vriendelijke, behulpzame persoonlijkheid als kind al overal mee weg.

Net als veel andere jongens van zijn leeftijd droomde Roy ervan om piloot te worden. Hij heeft hiervoor geen gerichte opleiding gevolgd en alle hoop was gevestigd op de dienstplicht. Na zijn schooltijd moest hij nog wel een aantal jaar overbruggen voordat hij opgeroepen werd voor de dienstplicht. In de tussenliggende periode werkt hij bij zijn vader bij een platenmaatschappij.

Royal Navy-piloot

25 januari 1958. Roy werd zeventien jaar en werd eindelijk opgeroepen voor zijn dienstplicht. Hij volgde een basisopleiding tot soldaat, haalde zijn groot rijbewijs en kreeg zijn opleiding tot piloot. Vervolgens werd hij vlieger in een Hawker Hunter bij de Royal Navy.

Een lichamelijk kenmerk is de iets omhoogstaande top van zijn neus. Het gevolg hiervan was dat zijn grote neusgaten altijd zichtbaar waren, zoals bij een varken. Zijn maten vonden dat hij ook nog eens at als een varken. Hierdoor is zijn bijnaam geboren. The Pig, soms op een nette manier uitgesproken als P.1.G. (uitgesproken als: 'pie-one-djie').

Gedurende de vele jaren dat hij als piloot werkte werd de mooie kant van het vak zichtbaar. De vrijheid in de lucht en het familiegevoel onderling. Later werd ook de pijnlijke kant zichtbaar. In het leger is de band tussen collega's erg hecht. Collega's worden vrienden. Dit soort vrienden voelen als familie. Maar het leger blijft het leger. Soldaten sneuvelen zowel

in oorlogstijd als bij ongelukken met vliegers. Roy verloor veel van zijn maten. Voor Roy was het lastig om hiermee om te gaan. Uiteindelijk bleek dit een reden om te stoppen als piloot bij de Royal Navy.

Roy blijkt een heel gevoelig man. Een verlies zoals bij je maten die als familie voor je zijn is erg emotioneel en heeft een grote impact.

Roy kon al bij minder heftige dingen in tranen zijn, bijvoorbeeld als koningin Elizabeth op de televisie kwam. Als iemand een prijs won in een spelshow kon hij daar ook enorm blij om zijn. Hij kon zeker ook heel verdrietig worden van dierenleed in een documentaire op National Geographics.

Hoewel hij gestopt is als legerpiloot, blijft de vrijheid van het vliegen hem aantrekken. Hij is in staat om in grote vliegtuigen te mogen vliegen, of dat nu een legerkist of een vrachtvliegtuig is. Hierdoor heeft hij besloten om over te stappen naar het vliegen van burgervrachtvliegtuigen

Met behulp van zijn vlotte babbel en de juiste contacten kwam hij terecht in Zwitserland, waar hij enkele jaren op deze vrachtluchten gevlogen heeft.

Een eigen vrachtvervoersbedrijf in Iran

Sommige dingen komen op je pad. Waarschijnlijk heeft hij weer ergens een praatje gemaakt en hierdoor een nieuwe baan binnen handbereik gekregen. Juiste papieren? Nee! Maakt dat wat uit? Nee!

Roy spreekt door zijn herkomst natuurlijk vloeiend Engels. Dit is in het buitenland op veel plaatsen de voertaal. Met veel bluf, overredingskracht en zijn vlotte babbel heeft hij een sollicitatiegesprek gedaan. Met succes! Roy wordt aangenomen in Iran om een vrachtvervoersbedrijf op te gaan zetten. Het lukt Roy om het vrachtvervoersbedrijf binnen zeven jaar tot een succes te maken. Hiervoor heeft hij veel gebruikgemaakt van bluffen en van zijn talent om de juiste mensen op de juiste plaatsen te zetten.

In november 1978 begint de Iraanse Revolutie. Westerlingen moesten het land uit vluchten; zo ook Roy. Het bedrijf laat hij voor wat het is. Zijn huis met personeel en alle bezittingen laat hij achter en hij keert terug naar zijn ouderlijk huis in Engeland.

Privéchauffeur in Engeland

Daar zit je dan. Terug bij je ouders in Engeland. Hij gaat weer eens op zoek naar een baan. Een babbel hier, een babbel daar en hij heeft het weer voor elkaar! Dit keer als privé chauffeur in een Rolls-Royce. Hiermee heeft hij ook zeer beroemde mensen mogen vervoeren zoals Liza Minnelli, Peter Sellers en Barbra Streisand.

Wat moet je in het weekend als de auto van het werk voor de deur staat? Een mooie Rolls-Royce? Dan gun je je moeder ook even het gevoel van een luxeleven! Keurig in pak als privéchauffeur, geheel in functie haalt hij haar op. Hij houdt charmant de portier van de Rolls-Royce voor zijn moeder open. Zij stapt lachend in. Roy parkeert, veel bekijks trekkend van de lokale bevolking, de Rolls-Royce vlak voor de supermarkt. Charmant laat hij zijn moeder uitstappen alsof het de normaalste zaak van de wereld is. Zijn moeder gaat haar boodschappen doen.

Roy wacht als een echte privéchauffeur bij de auto totdat zij terug is. Moeders wordt vervolgens netjes naar haar zitplaats begeleid en de boodschappen verdwijnen keurig in de kofferbak. Onderweg hebben ze samen heel veel plezier. 'Heb je al die verbaasde gezichten gezien?' De hele buurt heeft met open mond alles gadegeslagen. Blijkbaar zien ze de Rolls-Royce niet zo vaak van dichtbij. Misschien was het wel het tafereel zelf wat al die verbaasde gezichten opleverde. Twee vliegen in één klap! De boodschappen zijn binnen en moeders heeft even kunnen genieten van het luxeleven van de grote sterren. Daarnaast heb je een heel mooi verhaal voor later!

Hij heeft natuurlijk nog meer uitgespookt. Roy is met vrienden naar een feestje gegaan. Hij ging natuurlijk als privéchauffeur keurig in pak met de Rolls-Royce. Op weg naar het feestje maakt hij een omweg. Roy rijdt richting de poort van het

vliegveld van de Royal Air Force. Hij saluëert naar de portier alsof het de normaalste zaak van de wereld is. Deze opent op zijn beurt netjes de poort. Vervolgens lukt het Roy om zijn vrienden een rondleiding te geven langs alle vliegtuigen waar hij natuurlijk voldoende over wist te vertellen. Op dezelfde manier als hij gekomen is heeft hij het vliegveld weer verlaten. Een ondeugend verhaal dat nog vaak opgehaald wordt.

Vestigen in Nederland

Een praatje hier en een praatje daar en hij heeft het wederom voor elkaar! Dit keer heeft hij een baan geregeld als vrachtwagenchauffeur in Nederland. Een keer zelf op de wagen rondrijden, want zo kom je nog eens ergens. Vrij om te gaan en staan waar je wil, als de vracht maar op tijd van a naar b komt. Eerst heeft hij gewerkt voor een Nederlands bedrijf in Vlaardingen, daarna voor eentje in Dongen. Als je vanuit Nederland werkt is het het handigst om ook in Nederland te wonen. Roy was kind aan huis in Dongen. Daar woonde de familie van het bedrijf waar hij voor werkte. Hij kon daar eten, douchen, slapen, zijn was laten doen. Hij had daar eigenlijk alles wat hij nodig had.

Eerste ontmoeting met Carine

Roy is een jaar of veertig als hij in kroegje 't Vliegveld in de Waalhaven van Rotterdam iets aan het drinken is. Als hij een typisch lucifers-kroegspelletje aan het doen is komt daar een jonge vrouw binnen. Carine. Een negentienjarige dame die na haar avonddienst ook wat komt drinken. Ze raken samen aan de praat en het klikt goed tussen hen.

Roy was op dit moment vrachtwagenchauffeur en moest een lading naar Engeland rijden. Carine was niet op zoek naar iemand voor een relatie, maar toch gebeurt er dan iets. Noem het een klik, noem het verliefdheid. Er was zeker een aantrekkingskracht tussen hen. Allebei hebben zij hun kettinkje uitgewisseld. Die van Roy naar Carine, en andersom. Dit met het idee dat als Roy terug zou komen uit Engeland ze verder wel zouden kijken of het tussen hen iets zou kunnen worden.

Daar heeft Roy niet op gewacht. De volgende dag al stond hij met een grote bos bloemen bij Carine op de stoep. Vrij snel daarna is hij met al zijn bezittingen, enkel een zak met kleding, bij Carine ingetrokken. Hij is nooit meer weggegaan.

Vrachtwagenchauffeur Nieuwe Tongen

Er werden vrachtwagenchauffeurs gezocht die naar Engeland konden rijden. Roy is bekend met links rijden en is bekend in Engeland. Dus maakte hij een overstap naar een vervoersbedrijf in Nieuwe Tongen. Alle vrachten die hij toen reed waren voor het buitenland bestemd. Hij moest bij dit bedrijf veel werken en was vaak lang van huis.

Soms was het maar de vraag of hij nu wel of niet naar huis kwam. Carine was niet in staat om haar huishoudelijke taken af te stemmen op Roys aanwezigheid thuis. Soms zou Roy thuiskomen voor het eten. Zij heeft het eten klaargemaakt en dan ging hij het toch niet redden. Het bleek echt moeilijk te combineren.

Tamara

Een jaar na hun eerste ontmoeting was Carine zwanger. Zij heeft ontslag genomen om thuis voor hun kindje te gaan zorgen. Roy heeft een baan, weliswaar veel onderweg, maar hij heeft werk. Zo was Carine in staat zich volledig op het moederschap te richten.

Roy vond het geweldig dat hij vader was geworden. Maar hij vond dit ook eng. Wat moet je met zo'n kleintje? Ze is zo kwetsbaar en breekbaar. Uit angst om iets verkeerd te doen en daardoor Tamara te kwetsen had Roy het liefst dat Carine de volledige zorg op haar zou nemen. Carine was van mening dat hij dit ook gewoon moest doen. Dus: hup, ook je bed uit om 's nachts de kleine te verschonen! Al doende leerde Roy van Carine hoe voor een kleine baby als Tamara te zorgen. De periode dat ze zo heel klein was bleef hij lastig vinden.

Als hun dochter Tamara geboren is werkt Roy nog steeds bij het transportbedrijf in Nieuwe Tongen. Dit bedrijf betaalt slecht. Carine moet steeds maar weer achter Roys salaris aan. De uitbetaling van het salaris verloopt steeds uiterst

traag. Na lang touwtrekken blijkt het bedrijf in heel zwaar weer te verkeren en gaat het uiteindelijk failliet. Al snel wordt Roy hierdoor ontslagen en komt hij weer zonder werk te zitten.

Zo trots als hij is weigert hij een uitkering aan te vragen. Dit heeft grote gevolgen voor de financiële toestand van zijn gezin. Zonder inkomen staat er voor hen allen veel op het spel. Al het opgebouwde spaargeld moet worden aangebroken. Ook daar zit een grens aan, dat is een keer op.

Carine besluit haar oude baas te bellen. Bij dit bedrijf blijkt er op dat moment een vacature te zijn. Zij heeft haar oude baas het hele verhaal uitgelegd en ruim een week later was zij weer aan het werk. Situatie gered zonder Roys trots aan te tasten!

Ongeveer een jaar later vindt Roy ook weer werk. Hij gaat weer aan de slag voor het vervoersbedrijf in Dongen. Nu zij beiden werken levert dit een groot probleem op. Wie zorgt er voor de kleine Tamara als zij beiden aan het werk zijn? Dit proberen ze op te lossen door een au pair in huis te nemen. De eerste is een heel lief meisje, maar zij veroorzaakte een enorm hoge telefoonrekening in verband met het vele naar huis bellen. Het meisje bleek duidelijk heimwee naar huis te hebben. Dit bleek absoluut niet een wenselijke situatie. Het meisje ging terug naar huis. Nog maar een poging. Een tweede meisje vanuit Engeland. Dit bleek een meisje met wat privéproblemen. Anorexia bleek er een van te zijn. Carine voelde zich erg verantwoordelijk voor dit meisje. Ze is immers bij jou in huis! Per toeval ving Carine een telefoongesprek op tussen het meisje en haar ouders. Een erg klagend verhaal dat ze zo hard moest werken hier in Nederland. Carine kon dit niet plaatsen. Het enige wat dit meisje moest doen was op Tamara passen. De maat was gelijk vol. Carine heeft voor het meisje een ticket geboekt naar Engeland. Ze heeft het meisje naar huis gestuurd.

Maar ja, wat moet je dan met Tamara? Ze is veel te klein om alleen te blijven terwijl Roy en Carine aan het werk zijn. Ze verhuisden naar Spijkenisse, dicht bij oma. Oma ging op Tamara passen.

Ontstaan van de hartproblemen

Roy was enkele dagen thuis. Hij ging een van de kamertjes opknappen op de eerste verdieping van hun woning. Het behang moest eraf. Dus ging hij met een behangstomer aan de gang.

Dan komt hij beneden om pauze te houden. Carine ziet gelijk dat er iets niet in orde is. Hij is lijkkbleek, helemaal klam en bleef maar boeren.

Roy zei: 'Dat is van het stoofvlees van je moeder van gisteren, ik denk dat dat niet goed is gevallen.' Carine gelooft hier niet zo in, zij heeft namelijk datzelfde stoofvlees op en er was niets mee aan de hand. Ze zorgt in rap tempo dat er oppas is voor Tamara. Ze belt de huisarts, deze komt gelijk langs. Het hartfilmpje dat werd gemaakt leek in eerste instantie gewoon in orde te zijn. Toch werd de situatie zoals nu bij Roy niet vertrouwd. Hij wordt ingestuurd naar het ziekenhuis zodat ze daar nog beter konden kijken.

In het ziekenhuis bleek dat het echt foute boel was. Hartrimestoonissen in een ernstig vorm, mogelijk veroorzaakt door het dichtslippen van aderen. Dat betekende met spoed een operatie! Roy heeft een viervoudige bypass gekregen en er is nog een stent geplaatst. Al met al was de operatie heel zwaar, maar zoals altijd met Roy is het uiteindelijk goed gekomen. Roy is wel gewaarschuwd! Zijn levensstijl is niet heel gezond en zijn voedingspatroon ook niet. Hij at nog steeds alles waar hij trek in had, op de meest uiteenlopende tijden. Mogelijk is dit daarvan nu het gevolg.

Roy was gelukkig aan de beterende hand. Hij liep door de gang met de infuuspaal aan zijn hand. Tamara was op de gangen van het ziekenhuis kiekeboe aan het spelen. Je moet je als klein meisje toch maar zien te vermaken. Ze liet Roy heel erg schrikken. Op dat moment niet echt handig om iemand die herstellende is van een zware hartoperatie zo te laten schrikken. Roy zag hier echter wel de humor van in. Gelukkig is zijn humor wel behouden gebleven! Weer een leuk verhaal voor later!

De serieuze waarschuwing van de ziekenhuisopname werd genegeerd. Roy pakte zijn oude leventje weer op, inclusief zijn ongezonde levensstijl. Tegen alle adviezen in bleef Roy eten waar hij trek in had. Blijkbaar hechtte hij meer waarde aan zijn levensstijl dan aan zijn gezondheid. Liever lekker genieten en dan maar wat jaren korter dan langer te leven en minder genieten.

Bij Carine is altijd veel angst gebleven. Nu werd Roy onwel toen hij thuis was met mensen om hem heen die zouden kunnen handelen als het niet goed gaat. Dit kon ook zomaar in de vrachtwagen gebeuren. Met alle gevolgen van dien. Stel dat het niet meer lukt om de vrachtwagen langs de kant te zetten en hij veroorzaakt een ongeluk? Of hij wordt onwel en staat op de vluchtstrook. Wie gaat hem dan snel helpen? Deze angst zal bij Carine nooit meer verdwijnen zolang hij in de vrachtwagen rondrijdt.

Papadag

Carine werkt volop, draait onregelmatige diensten en moest ook veel werken in de weekenden. In het weekend was Roy thuis en zorgde hij voor Tamara. Voor Roy was Tamara zijn alles, zijn oogappeltje! Maar o wat vond hij het lastig om 'vader' te zijn. Wat moet je toch met zo'n klein meisje van rond de vijf jaar?

Tamara wilde graag buiten spelen. Roy kleedt haar goed aan, diverse lagen over elkaar, want ze mag het niet koud hebben. Of toch maar niet zoveel lagen over elkaar; je moet ook wel kunnen spelen. Goede combinatie? Geen idee! Is dat belangrijk? Ze moet vooral lekker buiten kunnen spelen, toch?! Zo ging Tamara, gekleed in een lange broek met daaroverheen een jurkje in vooral niet matchende kleuren lekker buiten spelen. Carine kwam thuis na een dag werken. Zij was geschokt door hoe Tamara eruitzag. Gelukkig had ze er zelf geen last van en konden ze hier wel om lachen. Wederom een leuk verhaal voor later!

Trouwen Carine en Roy

En dan toch komt het tot een huwelijk. Eentje met een eigen bruidsmeisje: Tamara. Na de plechtigheid op het stadhuis wordt

er een feestje gegeven. Veel gasten, ook veel uit Engeland, familie en vrienden waren erbij aanwezig.

Roy en Carine hebben geslapen in een hotel. Thuis was onmogelijk, want het huis lag vol met gasten uit het buitenland. Van familie van Roy tot en met vrienden en kennissen die hij in de loop der jaren had opgedaan. Natuurlijk was Roy gastvrij en bij hem kon iedereen wel slapen. Dus lagen overall matrassen en luchtbedden in huis. Zelfs op de bank werd geslapen.

Geen huisje-boompje-beestjetype

Roy blijkt duidelijk geen huisje-boompje-beestjetype te zijn. Eigenlijk had hij met zijn leefstijl het best vrijgezel kunnen blijven. Zowel hij als Carine zijn heel zelfstandig. Hun leefstijl eist dat ook van hen. Als Roy thuis is komt het vaak tot een botsing. Er moet ineens rekening gehouden worden met elkaar. Het blijkt heel lastig om de balans te vinden om in harmonie met elkaar om te gaan.

Normaal gesproken wordt er wel eens gestoeid in een gezin. Vaak gaat dit om vader en een of meerdere van de kinderen. In dit gezin zijn het echter Carine en Tamara die elkaar speels in de haren vliegen. Roy fungeerde als veiligheidsmedewerker. 'Pas op! Kijk uit! Let op de punt van het kastje!' Als de stoeipartij leek te escaleren en iets te fanatiek werd fungeerde Roy als bemiddelaar om te voorkomen dat het echt uit de hand liep.

De pubertijd van Tamara is voor Roy erg lastig. De band tussen Tamara en Roy staat onder druk. Als Roy doordeweeks op de vrachtwagen zit en enkel in het weekend thuis is, is hij maar zo'n anderhalve dag per week beschikbaar als vader. Ook pubers onderling maken het elkaar niet gemakkelijk. Op het schoolplein fungeert Roy als bemiddelaar, al doet hij dit wel op een heel eigen manier. Op het schoolplein kocht hij andere kinderen om met snoep zodat Tamara niet gepest zou worden. Zijn manier om iets voor haar te kunnen betekenen. Met succes, want hij kwam ook hier mee weg en Tamara werd niet gepest!

Er was wel altijd een oprechte interesse in anderen. Onder 'anderen' verstond hij dan ook iedereen. Bijvoorbeeld de serveerster in het restaurant waar hij een kopje thee kwam drinken. Altijd even een goed woordje doen en even een praatje maken. Soms over niets, soms een belangstellende vraag. Maar altijd in staat om de ander een goede dag te bezorgen.

Dit had echter ook een andere kant. Roy bezat een soort zevende zintuig. Hij mocht je of mocht je niet, waarschijnlijk gebaseerd op iets gevoelsmatigs. Op een of andere wijze heeft hij perfect door welke mensen hij wel en welke hij niet wil helpen. Doordat dit gevoel zo sterk is komt hij hiermee nooit in de problemen. Het lijkt onduidelijk welk type mensen hij wel of niet mag. Toch zat er wel een lijn in. Hij moest niets hebben van dominante mensen die hem hun wil op willen leggen. Hier heeft Roy een hekel aan! Hij doet zijn eigen ding en niet wat anderen hem opdragen. Als hij je wel mocht kreeg je oprecht zijn aandacht en was hij vaak heel attent. Als hij je niet mocht kreeg je niets! Het was bijna een onmogelijke taak om dan toch nog bij Roy in de smaak te vallen.

Shirley Bassey

Shirley Bassey: een zangeres met een prachtige stem. Altijd absoluut Roys favoriet geweest. Van het begin af aan onder de indruk van Shirleys stemgeluid. Roy was altijd wel van het optreden, verkleeden, enz. Verkleedpartijen en themafeesten met de meest uiteenlopende thema's; voor Roy was het nooit te gek.

Uiteindelijk lukt het hem om ergens een echte Shirley Bassey-pruik vandaan te bietsen. Waarschijnlijk heeft hij deze met een vlotte babbel binnengehaald. Maar binnen is binnen en daar ga je dus ook mee optreden. In de straat waar ze woonden hielden ze een Mini-playbackshow. Volwassenen deden daar ook altijd aan mee. Roy had inmiddels met al zijn ervaring playbackmateriaal voor jaren bij elkaar gespaard. Shirley Basseys 'Big Spender' bleef echter bij Roy en zijn publiek de favoriet!

Behulpzaam type

Het was een bloedhete dag en Roy was met zijn vrachtwagen op weg met een lading goederen. Zijn vrachtwagen had een klein koelkastje. Dat was met dit weer wel een uitkomst.

Op een parkeerplaats stopt er in de buurt van zijn vrachtwagen een motor met zijspan. In het zijspan een klein kindje dat er ogenschijnlijk wat oververhit uitzag. Hoogrode kleur op de wangen, natte haartjes. Niet echt comfortabel met dit weer.

Roy twijfelt geen moment, loopt naar de cabine en haalt uit zijn koelkastje een extra koel flesje water. Hij geeft dit aan de vader van de kleine in de zijspan. De welkome afkoeling voor het kindje in de zijspan werd zeer gewaardeerd door de vader. Voor Roy was dit echter de normaalste zaak van de wereld. Het kindje heeft het erg warm en heeft verkoeling nodig. Ik heb een koelkast met koud drinken. Een en een is twee voor Roy. Er is een noodzaak en hij kan helpen!

Roy was vrijgevig, hij deelde alles. Of het nu uitkwam of niet, als iemand het nodig had gaf hij het. Geld van zijn salaris was niet belangrijk, dus als iemand geld nodig had gaf hij dit. Hij was hiermee ook te goed van vertrouwen. Hij heeft hierbij gelukkig nooit een verkeerde getroffen. Daar had hij dan gelukkig een zintuig voor. Op de een of andere manier pakte alles wat hij deed goed uit.

Ook andere middelen deelde hij met liefde met anderen. Als vrachtwagenchauffeur had Roy een lading hulpmiddelen te vervoeren. Als dank mocht hij zelf waspoeder meenemen, een hele pallet! Bij thuiskomst deelde hij dit uit. Heel de straat kreeg waspoeder. Typisch Roy! Eerst alles weggeven en wat er over is is voor hemzelf.

Met de VUT of toch niet

Eindelijk is het zover! Roy had genoeg gewerkt en mocht met de VUT. De eerste paar weken vond hij het geweldig. Al snel ging het nietsdoen vervelen. De VUT beviel niet. Gemis van iets moeten doen, gemis van de daarbij behorende sociale contacten, misschien zelfs een soort schuldgevoel tegenover Carine. Zij was veel jonger dan hij was en mocht nog niet met de VUT. Zij moest zeker nog wat jaren doorwerken.